

KERKSTRAAT

NAAR DE R.K. KERK ALHIER

Leo Nijkamp

De katholieken van Glanerbrug kregen in 1903 hun eigen kerk aan de zandweg naar Losser, dan Kerkweg genoemd en sinds 1927 Kerkstraat. Eerst hadden zij gekerkt in het Duitse klooster aan de grens, dat in de zeventiger jaren moest wijken voor de bouw van het Ariënsentrum voor bejaarden. De Kerkstraat is een belangrijke zijtak van de Gronausestraat, de levensader door het dorp. Zij loopt vanaf het kruispunt bij de Grote Kerk in noordelijke richting en eindigt even voorbij café Dikke Toon in de Beekhoek waar het gebied van Losser begint. Het is een doorgaande straat geworden met druk voortjakterend verkeer.

Een ansichtkaart, afgestempeld in 1913 (zie onder) toont nog een rustige landweg met kerk en pastorie op vroegere grond van het Bultserve, oorspronkelijk vele malen groter dan het resterende sportpark over het spoor. De landerijen hebben zich lang tot aan de Gronausestraat uitgestrekt. Op de foto is nog boerenland te zien met een perceel rogge. Langs de weg lopen kinderen.

Aan de overkant geven aan langs een blok afdaks- in Twente voorkomend. De eerste bewoners waren boeren uit de omgeving, vertrouwd. Zij konden

*Straatnaam
als spiegel
van historie*

witte paaltjes het fietspad woningen, destijds overal

geen stedelingen, maar met spinnen en weven met de opkomende

grootindustrie niet concurreren en waren genoodzaakt in de fabriek te gaan werken, omdat zij van het boerenbedrijf alleen niet konden bestaan. De fabrieken trokken spoedig ook personeel aan uit andere plattelandsgebieden met weinig werkgelegenheid. De opening van de Spinnerij Eilermark in 1888 net op Duits gebied bracht de dorpsontwikkeling in Glanerbrug eerst goed op gang. De lange dagen in de fabriek vielen de buitenmensen tegen. Zij hadden vaak bij huis ook nog een lapje grond te bewerken. Vrije tijd bleef er weinig over. Het r.k. verenigingsgebouw, geopend op 30 september 1900, naast de toen in aanbouw zijnde parochiekerk heeft als ontmoetingscentrum voor de nieuwkomers belangrijke diensten bewezen. Daar leerden zij elkaar nader kennen en konden zij aan allerlei activiteiten deelnemen. Er ontstonden clubs en verenigingen en na verloop van tijd zelfs een muziekkorps. Bij andere gezindten deden zich soortgelijke ontwikkelingen voor, zodat Glanerbrug vier harmonieën kreeg en wel eens *het muzikaalste dorp van Nederland* is genoemd.

Anzicht verzameling Leo Nijkamp